

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2026. augusztus 16.
(vasárnap)

Horváth Géza

ÖRÖK ÜDVÖSSÉG SZERZŐJE LETT

Énekek: 208; 825; 728,2; 249

Lekció: Zsid 5,1-10

Alapige: Zsid 5,9
„És tökéletességre jutván örök üdvösség szerzője lett, mindazokra nézve, akik neki engedelmeskednek.”

Imádkozzunk!

Örökkévaló Istenünk, hálatelt szívvel jöttünk házadba, a gyülekezet közösségébe, megtartó Édesatyánk, aki az ő egyszülött Fiát küldte utánunk, hogy el ne vesszünk, hanem örök életünk legyen, és bővölködjünk.

Hadd magasztaljunk Téged, hogy megtartottál, hordoztál minket, megsegítettél minket, és köszönjük, hogy Te ugyanaz vagy, aki voltál és aki leszel! Köszönjük, hogy ugyanúgy szóltál a régi időkben, hajdan az atyáknak, a próféták által, az utolsó időkben pedig a mi Urunk Jézus Krisztus által szólsz hozzánk. Bocsásd meg, hogy sokszor restek vagyunk a hallásra! Sokkal inkább gyorsak vagyunk a cselekvésre, a magunk indulatainak kifejezésére, mint az Előtted való alázatra, meghajlásra, csendességre. Kérünk Téged, hogy ebben is növeld a mi hitünket, és igazítsd a mi természetünket, az új természetet is Urunk, a Szentlélek által, hogy Hozzád legyünk hasonlóak! Kérünk Téged, Úr Jézus Krisztus, áldd meg a mi együttlétünket, áldd meg az igének a hallását most, és engedd, hogy ne legyen semmi gát, kegyelmed, mit ne törne át!

Engedd, hogy ne építsünk gátakat az ige útjába, hanem engedjük azt be az életünkbe, szívünkbe, és kérünk, hogy cselekedd meg velünk azt, ami jó, hiszen ösvényünk erőssége Te vagy, mindenható! Jövel, Szentlélek Úristen, és a te világosságoddal, erőddel, kegyelmeddel töltsd be a mi szívünket! Jézus Krisztus nevében kérünk.

Ámen.

Igehirdetés

Kedves testvérek, eszembe jutott, hogy egyszer egy egyetemre felvételiző fiatalt megkérdeztek, hogy miért írt olyan rossz felvételit, miért nem sikerült a vizsga. Ő nagyon őszinte volt, és azt mondta a kérdezőnek, hogy ezt a négy évet a gimnáziumban, amely mögötte van, tanulás helyett végig szórakozta. Hát meg is lett az eredménye, mert nem vették fel, csak a következő éven, amikor már tanult.

A Zsidókhoz írt levelet olvasva arra gondoltam, hogy lelkiképpen is végig lehet szórakozni ezt az életet, és nagyon sokan a vallásban ezt az úgynevezett szórakozást keresik. Ma különösképpen beállnak az egyházak is ebbe a szórakoztató iparba. Isten élő igéjének a hirdetése helyett szórakoztatni akarják a közönséget, különösen a fiatalokat, mert ők azt keresik a hétköznapokban is, hát vasárnap is hadd kapják azt, amit a világban kapnak. Egy egész szórakoztató ipar épül fel erre, de most nem erről akarok szólni, hanem arról, amiről a Zsidókhoz írt levél beszél a levél olvasóinak és nekünk, mert Isten igéje örök. Azt énekeltük az előbb, hogy „aki úgy szól ma is, ahogy régente szólt". Tehát, Isten mondanivalója nem változik az idők folyamán. Sok minden változik, talán lehet mondani, hogy semmi nem állandó, de egy igen: Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Ő ugyanúgy mondja, amit mond, mint régen, és egészen addig, amíg vissza nem jön.

A Zsidókhoz írt levélnek az a lényege, ahogy az előbb mondtam, hogy vallási tekintetben lehet szórakozni, lehet keresni egy kis nyugalmat, a sláger is ezt énekelte, hogy egy kis nyugalmat kívánok én. Lehet a vallásban keresni egy kis megnyugvást, egy kis békességet, de a Zsidókhoz írt levél arról szól, hogy üdvösséget viszont csak Jézus Krisztusban lehet kapni és találni. Azt mondják az apostolok a Cselekedetek 4. részében, hogy „nincs senki másban üdvösség, és nem is adatott az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk". Pál apostol Athénban dicsérte az ottani embereket, hogy nagyon vallásosak, és lehet mondani, igen, vannak népek, akik nagyon vallásosak. Azonban, testvérek, a Zsidókhoz írt levélben nem arról van szó, hogy ki mit keres vagy talál a vallásban, hanem az, hogy aki üdvösséget akar, annak Jézus Krisztushoz kell jönnie, mert ahogy az 1Korinthus 1,30-ban olvassuk: „Ő adatott nekünk igazságul, szentségül, bölcsességül és váltságul". Amint a József történetében, hogy aki gabonát akart, annak Józsefhez kellett mennie. Testvérek, aki örök életet akar, meg üdvösséget, és nem valamiféle kis vallásos mázat keres templomban, egyházban, itt, ott, amott, annak Jézus Krisztushoz kell jönnie! Ezért hív Ő magához, hogy: „jöjjetek énhozzám, mindnyájan, és én nyugalmat adok nektek!" Nagyon szomorúan mondom, hogy egy volt élő hitű püspökünk, még a múlt században ilyenek is voltak, egy nagyon komoly igehirdető, aki azt mondta, hogy a mi református népünk tulajdonképpen nagy részében unitárius, mert Jézus Krisztussal nem tud mit kezdeni. És meg kellett, hogy mondjuk a múlt század sötét éveiben, hogy ez különösen igaz volt. Mi az istentiszteleten úgy hívjuk segítségül az Urat, hogy tőle jöjjön, aki Atya, Fiú, Szentlélek, teljes Szentháromság. Nagyon bánt engem, hogy bizonyos lelkészek között elterjedt az a mondat,

nem tudom honnan vették, hogy „a mi segítségünk jöjjön az Úrtól, aki teremtett, megtart és bölcsen igazgat mindeneket”. Nincs ezzel baj, csak annyiban, hogy ez egy unitárius köszöntés. Mert a mi segítségünk jöjjön attól is, aki bűnt bocsát, aki szabadít! Jöjjön attól a Szentlélektől, aki emlékeztet, tanít bennünket mind arra, amit Jézus mondott, és akit kérünk is az énekben, hogy töltse be szíveinket épen, és hogy vezéreljen bennünket az igének a világosságára, útjára! Mi a Szentháromságot hívjuk segítségül.

Kórházban sokszor szolgáltam, és betegeknél általában mindig énekeltünk egy éneket. Nem csak igét olvastunk, hanem a betegágynál egy éneket is szeretünk énekelni a beteggel együtt természetesen. Amikor megkérdeztem, hogy mi a kedves éneke, akik ismerték az énekeskönyvet, 95 százalékban azt kérték, hogy: „gondviselő, jó Atyám vagy, ó, én édes Istenem”. Szép ének ez, de akkor mondtam, hogy nem lehetne inkább azt, hogy: „az Isten Bárányára letészem bűnöm én”? Volt, aki megmondta: nem, azt nem szeretem. Testvérek, mit mondjunk, ha valaki Jézus Krisztust kihagyja, ha Jézus Krisztussal úgymond nem tud mit kezdeni? Tudok olyan gyülekezetről, nem is egyről, még a múlt században volt, hála Istennek, a nagyon sötét években, ahol megtiltották az új lelkésznek, hogy Jézus nevét kiejtse a szószéken. Képzeljétek el, ez egy református templom volt, egy református gyülekezet, ahol Jézus Krisztusról nem lehetett beszélni! A gondviselő jó Atya a jó Isten. Hányan eljutnak idáig! Igen, a jó Isten, mert valakinek lenni kell, teszik hozzá. De a Zsidókhoz írt levél írója azt a Jézust ragyogtatja fel, aki az üdvösség szerzője, az örök életnek adója, akiben van a mi váltságunk, vére által bűneink bocsánata, akiről a Jelenések könyvében János apostol úgy beszél, hogy aki tett minket királyokká és papokká, aki megmosott minket a mi bűneinkből! Péter apostol meg azt mondja, hogy aki nem aranyon és nem ezüstön váltott meg atyáinktól örökölt, hiábavaló életünkből.

Testvérek, Jézus nélkül a vallás nem ér semmit. Jézus Krisztus nélkül a vallás csak egy semmit sem érő tevékenység, Isten iránti buzgóság, mondja az apostol. A vallásos ember tud nagyon buzgó is lenni, meg tud bigott lenni. Ilyet is hallottam gyerekkoromban, hogy: a vallásomért ölni is tudnék. Nem, Jézusért éljél! Olyat nem hallottam gyerekkoromban, hogy: én Jézusért akarok élni, de azt, hogy a vallásomért ölni is hajlandó vagyok, azt igen. Milyen borzasztó, testvérek, mintha valaki azt gondolná, hogy a vallás tartja meg, és nem Jézus Krisztus, a Megtartó! Az ilyen embernek nincs igazi békessége, ha Jézust kihagyja, de nincs öröme sem, de legfőképpen nincs örök élete, és nincs üdvössége az ige szerint.

Az első, amit Jézus Krisztusról megtudunk innen, hogy tökéletességre jutott. Azt mondja az ige, hogy: „tökéletességre jutván lett örök üdvösség szerzője”. Feltehetjük a kérdést, hogy: miért, Jézus nem tökéletes? Jézus nem volt tökéletes? De az volt, mert bűn nélküli volt. Benne nem volt bűn, és nem volt benne bűnre való hajlam sem, mint Isten Fia. Én azonban ezt az igét, hogy tökéletességre jutván, nem Jézus személyére értem, testvérek, hanem megváltói munkájára, feladatára, küldetésére nézve. Látom benne, hogy – így mondja az ige róla – tökéletességre jutván, mert ebben benne van a megaláztatás, a megüre-

sítés, hogy „istenségét elrejtette, midőn testünket felvette”. Benne van a jászolbölcső, a Gecsemáné, a Golgota. Jelenti ez a váltságot, a szenvedést, az elégtételt, jelenti a feltámadást, a mennybemenetelt, vagyis, hogy Jézus Krisztus tökéletesen elvégezte azt a munkát, amely által a hívőknek üdvössége lehet, amiért egyáltalán lehet üdvösség, és be lehet menni a mennyei hazába. Tökéletesen elvégezte Jézus.

Miért olyan fontos ez, testvérek? Azért, mert sokan ott keresik a hitet, meg az örök életet, meg a szabadulást, ami nem tökéletes. Az ember keresi, de nem mindegy, hogy hol keressük. A Zsidókhoz írt levél írója erre figyelmezteti az olvasót, hogy ne ott keresse, ahol nincs. És elmondja, hogy szükséges volt a törvény, szükséges volt a rendtartás, szükséges volt az áldozat az Ószövetségben, de ezek nem voltak tökéletesek, ezek nem adtak feloldozást. Azt mondja Isten igéje, hogy az áldozatok a bűnre emlékeztettek, de nem adtak bűnbocsánatot, hanem csak utaltak arra, akinél majd van a bocsánat. Nála van a bocsánat, akinél majd lesz a bocsánat. A törvény is, testvérek, csak olyan volt, mint a tükör. Hát mondjátok meg, hogy egy tükör képes megmosni valakit? Nem, hanem alatta van a mosdó, ahol megmosakszunk. A tükör csak megmutatja, hogy milyen vagy, milyen az arcod, mi nincs rendben. A törvény csak megmutatta minden kor emberének, hogy mit nem tartottál meg, hogy mit nem tartottál be, mit nem vettél komolyan, mit hágtál át, de nem tud bocsánatot adni.

Ahhoz a víz kell. Ezért mondja később az ige, hogy Jézus Krisztusnak, az Isten Fiának vére, megtisztít minket minden bűntől. Nem volt tökéletes az ószövetségi áldozat. Miért? Mert mindig meg kellett ismételni. Ezért kellett mindig megismételni. Jézus Krisztusnak az áldozata azért tökéletes, mert nem kell többet megismételni. Nem kell újból megáldozni a Krisztust. Miért? Mert tökéletes volt. Elvégezte tökéletesen a váltság munkáját, – mondja egy kedves énekünk. Így értem azt, hogy Krisztus tökéletességre jutván bejárta azt az utat, ami miatt nekünk üdvösségünk lehet. Végig járta azt az utat, engedelmesen, erről nem lehetett letéríteni, hiába akarta még Péter is, Ő elvégezte. Testvérek, nagy tanulsága az igének, hogy ne keressük Krisztust abban, ami nem tökéletes!

Olyan szomorú, hogy ma, amikor sok ember fordul a vallások felé, a misztikum, a látványosság, a csodálat, a különféle élmények felé! A Zsidókhoz írt levél azt mondja, hogy csak Krisztus felé fordulj, nincs másban üdvösség! Keresztelő János, amikor prédikált, így beszélt: „mit látni mentetek ki a pusztába, szél ingatta nádszálat-é?” Sokan kimentek, hogy lássák Keresztelő Jánost, akinek az öltözködése, egészséges táplálkozása, étrendje különleges volt. És azt mondja: nem, én csak egy szél ingatta nádszál vagyok, az örök kősziklát keresd! A mi hitünk nem szél ingatta nádszálon kell, hogy nyugodjon, hanem az örök kőszikla pedig a Krisztus.

Aztán azt mondja az ige, hogy örök üdvösség szerzője lett. Én kétféleképpen értelmezem. Nagyon fontos ez, hogy örök üdvösség szerzője, nekem ez mindig azt is jelenti, hogy az üdvösség minden korban csak így érhető el. Tehát, nem úgy van, hogy az üdvösség másként volt elérhető az ábrahámi korban, másként a dávidi korban, másként Jézus korában, másként az ókorban, a

reformációban, másként a pietizmusban, másként a liberalizmusban. Nem, csak így elérhető minden korban. A másik magyarázat pedig, és ez essen most a testvéreknek nagyobb súllyal a latba, azért örök az üdvösség, mert akinek adja Isten, az övé lesz örökre! Jézus Krisztus örök üdvösség szerzője lett, mindazokra nézve, akik engedelmeskednek neki.

Nagyon fontos, hogy a mennyben miért dicsérik a Bárányt, amikor énekli a fehér ruhás sereg, az üdvözültek, hogy méltó a megöletett Bárány. És tudjátok, az egyik, ami miatt örvendenek ott Jézus színe előtt, azért, mert Övé az üdvösség. Ott már világosan látják azok, hogy az üdvösség a Bárányhoz köthető, mert nem csak a hatalom az övé, a megváltás, a dicsőség az övé, az erő, a fenség, hanem övé az üdvösség. Tehát, nagyon fontos, testvérek, hogyha Isten odaadta az üdvösséget, ha örök életre hozott valakit, akkor az örök, nem veszi vissza, legyen egészen nyugodt, nem fogja elveszteni, mert Isten hit által őriz az üdvösségre! Őriz hit által az üdvösségre, és senki ki nem ragadhat a kezéből.

Viszont ennek a tanításnak a Biblia logikája alapján, hadd mondjam el, hogy van egy folytatása is, mert ha az üdvösség örök, akkor a kárhozat is az. Tehát, aki nem hisz a Fiúban, az elkárhozott. Testvérek, vannak olyan vallások, amelyek azt hirdetik, hogy ó, ki lehet onnan majd jönni, majd ott a bűneidből megtisztulsz. Ki mennyire volt bűnös, annyi ideig marad bent, míg meg nem tisztul, de ha a hozzátartozó egy kicsit fizet, akkor hamarabb kijön onnan. Ha az üdvösség örök, akkor a kárhozat is az. Azt mondja a Biblia: férgük meg nem hal, tüzük el nem aluszik. Nem úgy van, hogy majd egyszer kijön onnan az, aki elveszett. Ezért olyan nagy lehetőség a földi élet, mert itt még átmehetsz a halálból az életre.

Mikor még a lelkészi szolgálatomat kezdtem, akkor még a temetések előtt virrasztás volt falun. A kántor, emlékszem, a virrasztókon sokszor azzal az énekkel kezdte, hogy „halál után nincs alkalom bűneimet megsiratnom”. Ez az egy mondat nagyon megmaradt bennem. Most még van, mert most van a kellemetes idő, most van az üdvösség napja. Miért? Azért, mert most még lehet sírni a bűnöd miatt. Most még átmehetsz a halálból az életre, és a sötétségből a világosságra. Aki vágyakozik az élet után, az menjen át, az kérje az Urat, hogy vigye át! Ha az üdvösség örök, akkor a kárhozatnak is annak kell lennie, testvérek, a Biblia szerint! Aztán ha tovább megyünk, azt mondja még az ige, hogy mindazokra nézve, akik neki engedelmeskednek. Ez több dolgot jelent a Szentírásban. Először is azt, hogy tehát az üdvösség nem mindenkié. Krisztus nem szerezte meg mindenkinek az üdvösséget, mert akkor mindenki üdvözülne, az pedig hamis tan, akkor nem lenne elkárhozó egy sem, de ezt a Biblia sehol nem mondja. Másik, ami nagyon fontos itt az igében, hogy mindazokra nézve, akik neki engedelmeskednek. Az engedelmesség szava az eredetiben, aki akarja, nézze meg, az a hallani igéből ered. Vagyis, a Bibliában az engedelmességet úgy is lehet fordítani, hogy rá hallgatni, mert az engedelmesség nem más, mint Istenre való hallgatás. A 81. zsoltárban az Úr arról panaszkodik, hogy az Ő népe nem hallgat rá. És még nagyon sok helyen panaszkodik az Úr az Ószövetségben, hogy a nép nem hallgat rá. Testvérek, az engedelmesség az a Jézusra való, az

Úrra való ráhallgatás, hallani Őt. Tudjátok, nem az az engedetleneknél a baj, hogy nem teszik azt, amit kellene, hanem az a legnagyobb baj, hogy nem hallják azt, hogy mit kellene tenni. Az engedetleneknél, akik Istennek engedetlenek, nem az a baj, hogy nem teszik azt, amit kellene, hanem az a baj, hogy nem hallják, hogy mit kellene tenni. Nézzétek meg, hogy az Isten gyermekei mindig hallani akartak először! – „Szólj Uram, mert hallja a te szolgád!" Az újjászületettek mindig azt kérdezték, hogy: „mit akarsz, hogy cselekedjem?" Többen mondják nekem, hogy én imádkozom, minden este elmondom Istennek azt, amit akarok. Mondom, nem az a baj, hanem ahelyett hallani kellene azt, hogy Isten mit akar mondani. Engedjem, hogy Isten mondjon el nekem mindent. Salamon azt kéri, hogy: „adj nekem halló szívet, mert különben nem tudom kormányozni ezt a nagy népet!" Először halljalak téged, Uram! Az istentiszteleten ezért jó, hogy az ének után mindig az igét olvassuk. Azért, mert először arra vagyunk kíváncsiak, hogy mit mond Isten. Hát különben nem is tudunk reflektálni rá, különben nem tudunk imádkozni se. Uram, mit mondasz te? Először te szólalj meg! Nem azon van hangsúly, hogy mi megszólalunk, hanem azon, hogy Ő megszólal. Hallani, mit mond bűnről, mit mond megtérésről, mit mond kárhozatról, mennyországról, örök életről, elvettetésről. Aztán lehet, hogy valaki azt mondja, mint Jézus korában, hogy kemény beszéd ez, kicsoda hallgathatja ezt, és hátat fordítanak neki. De, akik az Úréi, azok azt mondják, hogy: szólj, Uram, vágyom hallani a te hangodat, hogy mit mondasz!

Olyan szép a Bibliában, testvérek, megint a fordítást is hadd emeljem ki, ismerve az eredeti görög szöveget, a fordításban nem azt mondja, hogy mindazoknak, akik neki engedelmeskednek. Nem azért adja Isten az üdvösséget valakinek, mert engedelmeskedik. Hanem az eredeti görög szöveg szerint is azért engedelmeskedik, mert Isten adta neki az üdvösséget. Ezt Károli úgy adja visszza, hogy mindazokra nézve. Azért lehet csak engedelmeskedni, mert szeretem az Urat, mert ismerem az Urat. Felfedte magát nekem, ezért kíváncsi vagyok, hogy mit mond. A gyerek azért enged a szülőnek, mert ismeri a szülőt. Azért engedelmeskedik, már ha engedelmeskedik, mert szereti a szülőt. Az Isten gyermeke meg azért engedelmeskedik, mert ismeri azt az Urat, aki neki életet adott, mindazokra nézve. Testvérek, ez azért is van, mert onnan látszik meg, hogy valakinek üdvössége van, hogy engedelmeskedik neki. Az előbb hallottuk a Tízparancsolatot. Testvérek, nem úgy van, hogy Isten megmondja, hogy mit engedj, miben engedelmeskedj, hanem először elmondja mit kívánok, mit kérek, hogy a jó cselekedet az, aminek van jó törvénye.

Van jó törvénye, van jó célja, van jó alapja, mondja a hitvallásunk, hogy az Isten dicsőségét munkálja. Ennek jó alapja a Krisztus, a hit, az élő hit.

Először tehát meghallani, igazat adni Istennek, és aztán elkezdeni tenni, cselekedni is azt. Erre juttasson el bennünket a mi drága Urunk, aki tökéletességre jutván örök üdvösség szerzője lett, mindazokra nézve, akik neki engedelmeskednek. Benne vagy-e ebben a körben? Benne leszel ebben a társaságban, abban a seregben, amely a mennyben az Urat dicsőíti? Mert azokra nézve, akik neki engednek, szerezte az üdvösséget, és az onnan látszik, hogy ők üdvösséget

kaptak, hogy neki fognak engedni. Örömmel, mert szeretik az Urat, és ahogy Pál apostol mondja, több igében is, az Ő tetszésére akarnak élni. Ebben ajándékozzon meg hittel és a hitben való növekedéssel minket a mi drága Urunk!

Ámen.

Imádkozzunk!

Hálás szívvel köszönjük, hogy elénekelhettük: meghaltál érettem, add, szívem, életem Te érted éghessen forró lánggal! Ezt kérjük, és ezt vágyjuk, Urunk. Ha még ezt a tüzet nem gyújtottad meg a szívünkben, akkor kérünk, hogy gyújtsd meg! Ha meggyújtottad már, csak még pislog, akkor ezt a pislogó gyertyabelet ne oltsd ki, hanem a Szentlélek újból nagy lánggá tegye a mi szívünkben, hogy egész életünket oda tegyük a te szolgálatodra, követésedre, engedelmességre, hogy tudjunk dicsérni és magasztalni!

Milyen nagy ajándék, hogy örök életet adtál nekünk! Nem csak János apostol gyönyörködött bele valamikor ebbe, hanem mi is belegyönyörködünk, hogy örök üdvösség szerzője lettél. Köszönjük ezt a legnagyobb csodát, Urunk, hogy nekünk a vallásunk nem valami igény kielégítés, valami tevékenységnek az ismétlődése, hanem a mi hitünk az, hogy halálunk percében hozzád megyünk, aki szerettél minket, és életedet adtad váltságul.
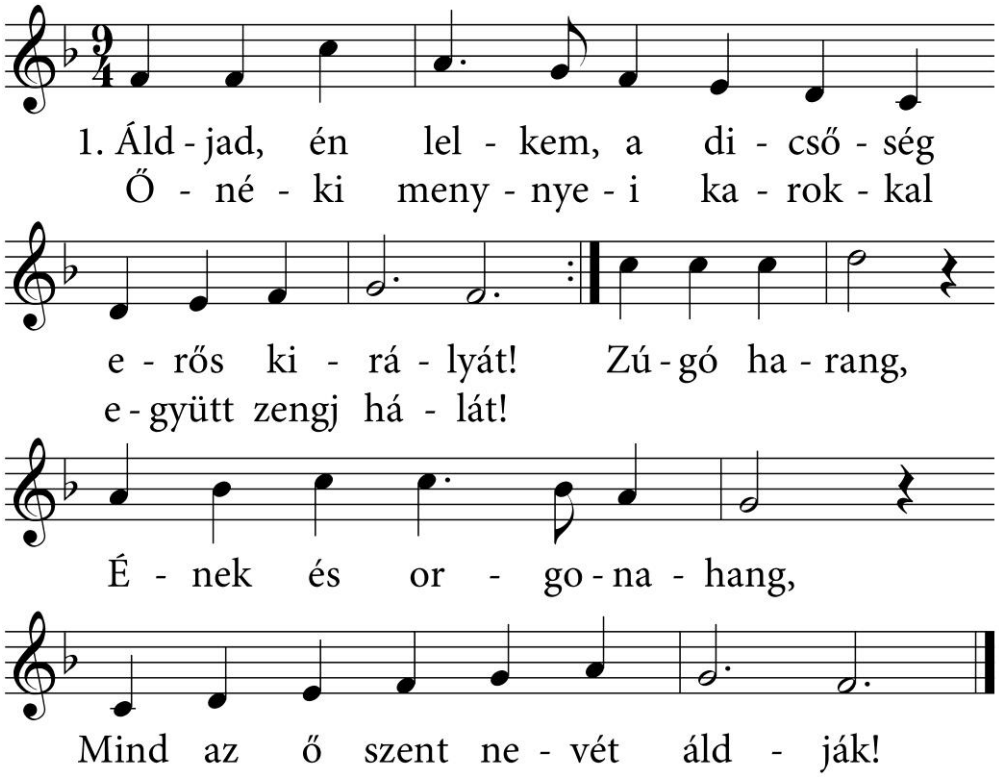
Köszönjük Neked, hogy sokan olvashatták ma ezt a bibliai szakaszt. Köszönjük, hogy mi hallhattuk is ennek magyarázatát. Köszönjük, hogy beírod a szívünkbe, és kérünk is, hogy írd be a szívünkbe beszédedet, hogy ne vétkezzünk ellened! Köszönjük, hogy imádkozhatunk így a gyülekezetért. Imádkozunk azokért, akik a nagy meleg miatt nem tudtak eljönni. Imádkozunk a beteg, idős testvérekért, és mindazokért, akik valamilyen kényszerűségből vagy a távolság miatt az interneten hallgatják a te igédet. Köszönjük, hogy együtt emelhetjük fel szavunkat és szívünket Hozzád.

Kérünk, adj nekünk alázatot, csendességet, békességet, nyugalmat, vigasztalást, kinek mire van szüksége, erőt és kegyelmet, békességet ott, ahol háború van! Kérünk, Urunk, hogy könyörülj meg rajtunk, mert ítéletet érdemlünk! Valljuk, Urunk, minden ítéleted ellenére, hogy mégis kegyelmet kapunk a te szeretetedből. Engedd, hogy ne játsszunk a kegyelemmel, hanem öleljük át a te szentséges lényedet, higgyünk Neked, és higgyünk az evangéliumban! Kérünk Téged, maradj velünk, és áldd meg csöndes imáinkat is!

Ámen.

szöveg: J. Neander, 1680 | fordítás: Csomasz Tóth K.
dallam: Stralsund, 1665

249

2. Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett!
Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett.
Nagy irgalmát / Naponként tölti ki rád:
Áldását mindenben érzed.
3. Áldjad Őt, mert csodaképpen megalkotott téged,
Elkísér utadon, tőle van testi épséged.
Sok baj között / Erőd volt és örömöd:
Szárnyával takarva védett.
4. Áldjad Őt, mert az Úr megáldja minden munkádat,
Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad.
Lásd: mit tehet / Jóságos Lelke veled,
És hited tőle mit várhat.
5. Áldjad az Úr nevét, Őt áldja minden énbennem!
Őt áldjad, lelkem, és Róla tégy hitvallást, nyelvem!
El ne feledd: / Napfényed Ő teneked!
Őt áldjad örökké! Ámen.